

మల్లీకా శ్రీ క్రీ

రచన: కాండే పూడి సూర్యకామరాజు

“అమృతం! ఈ రాత్రే నా కాశీ ప్రయాణం.
“ఈ రాత్రే?”

“అవును యీ రాత్రే బయలుదేరాలి. ఆల
స్యంచేస్తే సీటు వారుకదు.”

“అయితే వెళ్ళిరా. పరీక్ష ప్యాసవాలి
నుమా.”

“పరీక్ష ఫేలవుతే నన్ను వెండ్లాడవు
కావాలి.”

“ఏమయినా సరే. నినుతప్ప మరొకరి...”

రెండు షేర్ల క్రితం తనకూ, తన మేన
కోడలు అమృతవల్లికీ జరిగిన సంభాషణ అది.
హనుమంతం ఆ సంభాషణే ఆలోచిస్తూ కూర్చు
న్నాడు రైల్వే. అమృతవల్లికి ఎంత ప్రేమ!
తనంటే. ఎంత సంతోషిస్తుందో తను వెళ్ళ
గానే. తను అమృతవల్లి మెడలో మంగళ
నూత్రం ముడివేస్తోన్నప్పుడు ఆమె ముఖ చిహ్న
లను చూడాలని ఎంతో ఆభిలాష. ఆ సమయం
దగ్గరపడతే న్నంగకు ఉప్పొంగిపోతున్నాడు
హనుమంతం. రైలు గోదావరి బ్రిడ్జి దాటుతూ
వుంటే కలిగిన ధ్వని అతడి పెళ్ళినాటి మంగళ
ధ్వనులవలె వుం దతడికి — ఈ ఆలోచనల
తోటే రైలు గోదావరి పట్టణంలో ఆగింది.

“ఆ బెడ్డింగు కొంచెం క్రిందపెడతారా?”
హనుమంతాన్ని అడిగాడు అప్పడే యెక్కిన
పెద్దమనిషి. మాట్లాడకుండా బెడ్డింగు తీసి
క్రింద పెట్టాడు హనుమంతం. ఆ యేర్పడిన
ఖాళీలో తనలో తీసుకవచ్చిన అమ్మాయిని
కూర్చోపెట్టి అప్పరుబెర్తుమీదకు యెక్కి శేష
తల్పకాయ పోజు యిచ్చాడు ఆ పెద్దమనిషి.
ఆ అమ్మాయి మాత్రం ఆక్కడే కూర్చోని తన
వడిలోని చంటిబిడ్డను ముద్దాడుకూవుంది.

ఆ మాతా శిశువుల్ని చూస్తే హనుమంతానికి
యెంతో సంతోషమేసింది. “తన అమృతవల్లి
కూడా అట్లాగే ముద్దాడుతుందేమో తనకు
నుమా రరత్నం వుద్దబించాక” అనుకున్నాడు
మనస్సులో, రైలు మళ్ళీ తన ప్రయాణాన్ని

సాగిస్తూనే వుంది. హనుమంతం ఆలోచిస్తూనే
వున్నాడు అమృతవల్లిని గురించి. ఆమె వడిలోని
పాపాయి మాత్రం ‘తాత, తాత’ అని వచ్చీరాని
మీటల్లో అంటోంది.

“తాత కాశీ వెళ్లాడమ్మా చదువుకోటాన్ని.
ఈవారో రేపో వస్తాడు” అంది ఆ అమ్మాయి
తన భాష ఆ నోరెరుగని పశుకూన కర్ణమవు
తున్నట్టు.

హనుమంతం ఆలోచన కంతరాయంకలిగింది.

“అమృతం!”

“మామయ్యా!”

నీరయిపోయాడు హనుమంతం. ఒక్క క్షణం
క్రిందటివరకు ఎన్ని ఆశాసాధాలు నిర్మించాడు!
‘మామయ్యా’ అని ఆమె అన్నమాట అతని
అనంత ఆశాసాధాలేపాలిట ఏటంబాంబయింది.

‘మామయ్యా’ మళ్ళీ పలకరించింది.

“ఏమయ్యా” అన్నాడు. అతని దుఃఖాన్ని
మరుగుపర్చుకుంటూ.

“ఇదేనా రావడం కాశీనుంచి? పరీక్ష
లయ్యాయా?”

“ఆ, అన్నీ అయిపోయాయి” అన్నాడు
నిరాశతో కూడిన వెచ్చటి పూపిరివిడుస్తూ.

“ఏం. అట్లావున్నావే? బాగారాకావా?”

“బాగానే రాకాను-ఏదీపాప నిట్లాయియ్యి”
అన్నాడు తన బలహీనతను పాపాయి ముద్దులా
టలో కప్పి పుచ్చుకోడానికి.

“ఈపాప యెవరో తెలుసా” పాపాయిని
అందిస్తూ అంది.

“అవును, అర్థమయింది. ఈ పాపకు నేను
‘తాత’ నవుతాను.”

‘తాత’ అంటూ హనుమంతం ముక్కుపట్టుత
ఆడిస్తోంది. ఏడునెలలయినా నిండని ముద్దు
పాప.

“మావయ్యా-అయన్ని పిలవనా?”

“వద్దు-నిద్రపోతున్నట్టున్నారే లేవకు.”

**IF YOUR WATCH
STOPS**

**COME TO US
FOR THE ANSWER**

**WE HAVE EXPERT STAFF
IN OUR REPAIRING
DEPARTMENT**

JALAL & SONS
RATTAN BAZAAR, MADRAS.

Branches { Mount Rd., Madras.
Abid Rd, Hyderabad(Dn.)
Kingsway, Secunderabad
(Dn.)

“మామయ్యా! మా అత్తవారిది యేవూలో
తెలుసా?—రాజమండ్రియే!”

“పాపా! నేను నీకేమవుతానో తెలుసా?”

“తాత” అంది మళ్ళీ ఆ పకికూస.

రై లాగింది ద్వారపూడి ప్లేషన్లో.

“అమ్మతం! పాప నొకసారి తీసుకో.”

“మామయ్యా! నాకేమి తీసుకొచ్చావు
కాశీనుంచి?” పాపనుతన వడిలోకి తీసేకుంటూ
అడిగింది.

“ఆ హోల్డాల్లో వున్నాయి తీసుకో.”

నిమషంలో హోల్డాల్లో వున్న చీరలు,
రిబ్బన్లు, ఫేనుపాడరు డబ్బాలు మొదలైనవన్నీ
తీసి బయటపెట్టింది. అమ్మతవల్లి.

“మామయ్యా! ఈ చీర నేను కట్టుకుంటే
ఎంతో అందంగా వుంటాను కాదూ?” బెనా
రసు సిల్కు చీరనుతీసి అడిగింది.

“.....”

“ఏం మామయ్యా?” జవాబుకోసం తల
పైకెత్తింది.

“ఏదీ, మామయ్యా!” తలుపుదగ్గరకొచ్చి కిటి
కీలో తలపెట్టి చూసింది.

“దిగిపోయావేం మామయ్యా?”

పాటుఫారంమీద తల వంచుకొని అట్లాగే
నిలబడ్డాడు. హనుమంతం. బ్లాకాటు వెల్తురులో
కూడా అతని కన్నీటిని స్పష్టంగా చూసింది.
అమ్మతవల్లి “మామయ్యా” పిచ్చికేక పెట్టింది.
అతడుమాత్రం తలెత్తలేదు.

“మామయ్యా! అదేమిటి, ఈ రాత్రివాళ
యిక్కడ దిగావు ఎక్కడికెడుతావ్?”

“మళ్ళీ కాశీకే!” తల కొంచెం పైకెత్తి
ప్రశాంతంగా జవాబిచ్చాడు, హనుమంతం.

ఇంజను తనకున్న శక్తినంతా వినియోగించి
అక్కడనుండి అమ్మతవల్లిని లాక్కుపోయింది.

ఎదురుగా కదలని వృక్షాలను, దూరంగా కన
పడే కొండల్ని చూస్తూ నిలబడిపోయాడు హను
మంతం. “మళ్ళీ కాశీకే” అనుకున్నాడు
మరొక్కసారి.